

BÀI ĐIỀU THI CHO MỘT LINH MỤC,

CHA GIOAN TRẦN CÔNG NGHỊ

*Kính dâng Linh Hồn Cha Gioan TRẦN CÔNG NGHỊ, Giám Đốc
Vietcatholic, người vừa hoàn tất cuộc lễ hành trần thế,
11 giờ 30 sáng 22/4/2021.*

*Thương hồi là thương!
Xót ơi là xót,
Thoạt nghe tin đã kinh hãi rụng rời,
Cúi xin Chúa rộng lòng giúp cho trót!
Đành hanh chi lắm Con Tào vẫn còn khéo trêu người.
Oan trái dường bao tình thế lại ra chiều đắng đót.
Giọt lệ già dài ngắn tức tưởi lại sâu tuôn,
Ngọn nến trắng tỏ mờ chập chờn càng nhỏ giọt...*

Nhớ xưa:

*Lòng Cha Gioan Trần Công Nghị, vùng đất thiêng Phát Diệm, nghe tiếng gọi
Trời cao một sớm hân hoan.*

*On Cự Phêrô Trần Lục, nơi linh địa Đồng Nhân phát hiện tài Đất mẹ đỉnh
thiênng chót vót.*

*Nắng dội Miền Nam, đức tin tỏa sáng quyết lên đường, bút ngọc mừng vui
theo cung đàn bạc mệnh, với “năm tư” đất nước qua phân nào mấy kẻ đã quên?*

*Mưa phủ đất Bắc, nhân thế điêu tàn cam ở lại, búa liềm đắc chí lên ngai vàng
vô sản, qua “bảy lăm” giang sơn nói lại mặc ai người sống sót?*

*Hạt giống gieo giữa chốn vàng thau mà thiên ý dành trong dạ mẫu thân sáng
rực cơ đồ,*

*Hoa cỏ mọc hoang ngoài đồng nội để sắc áo chốn cung đình so thua phẩm
cốt.*

*Khi Tiểu chủng viện Thánh Phaolô vùng Phú Nhuận cùng bạn trẻ bút nghiên
đưa đời,*

Lúc Đại chủng viện Thánh Giuse đất Sài Gòn cùng quý thầy tài đức trót lọt.

*Biển học tung hoành chốn Giáo đô, thích cánh chen vai cùng anh em bốn bể,
tên tuổi vang lừng,*

Thánh đức trau dồi môn Thần học, danh đề tiến sĩ với bè bạn năm châu, chữ vàng nắn nét.

Đất nước tang thương, đứt gánh nửa đường, niềm mong ước ngày đêm khắc khoải, mở sứ vụ truyền thông, báo giấy “**Thời Điểm Công Giáo**” tuy chưa trưởng thành, vẫn góp tiếng hiên ngang,

Con đường tị nạn, bán đồ chi phé, hồn mục tử năm tháng triền miên, xây nền tảng đạo hạnh, trang mạng **Vietcatholic** hãy còn mò mẫm, dẫu tay nghề non nớt.

Thời buổi cần lúc mở, **Tin Mừng** bay khắp trần gian, thiên sứ cũng giạt mình, Thầy Cả Gioan Trần Công Nghị nỗ lực quyết cầu may,

Tình thế đến khi căng, **Lời Chúa** thấm nhuần hoàn vũ, giáo dân cùng tiếp sức, người chứng nhân Việt Nam kiên trì vờ lúa mót.

Nào những khi, **Tòa Khâm sứ, giáo xứ Thái Hà** sát khí đằng đằng, lời Phúc Âm “tùng vương khải” sách dạy thấm vào xương,

Rồi có lúc, **Giáo Phận Vinh, xứ đạo Tam Tòa** đấu tranh lẫm liệt, gương Tử Đạo “tự nghĩa thung dung” lời nguyện khắc tận cốt.

Ấy cũng nhờ Cha Gioan Trần Công Nghị mau mắn chuyển lời,

Đó cũng tại Vietcatholic có thông tin nhảy vọt.

Thương làm sao cá chết biển Miền Trung, lời **Đức Cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp** gây cảm khái muôn lòng,

Nhớ khôn xiết chất độc Formosa, bài giảng của **Linh mục Đặng Hữu Nam** chắc như đinh đóng cột.

Nào những khi chế độ hà khắc hơn cọp dữ, tham lam đòi nuốt gọn **đất dòng tu Thủ Thiêm**, toàn những bậc đạo trọng đức dày,

Nhớ có lúc bạo quyền manh tâm như rắn độc, tính xơi gọn **vườn rau Lộc Hưng**, cả một lũ vừa ngu lại dốt.

Vườn văn hóa dân tộc rộng thênh thang, nhớ ai đêm ngày thao thức những xây đắp dạ vuông tròn,

Kho giáo lý phúc âm càng bát ngát, giục người năm tháng miệt mài lại tính toan điều thiết cốt.

Ngợi khen Thầy Cả Gioan Trần Công Nghị mà tác lòng sĩ phu tỏ rạng với muôn áng tinh cầu sáng soi,

Tán tụng bút giả **Thiên Ân, Đồng Nhân** mà tâm thức quân tử chan chứa cùng vạn ánh dương quang thiêu đốt.

Nhớ những khi luận bàn **cội nguồn Chử Nôm Công Giáo**, kinh kệ nằm lòng, trên trang nhà ẩn hiện bóng văn nhân nhà đạo, nào đâu Đức Thầy Bá Đa Lộc, nào đâu Đức Thầy Taberd uyên bác thông tuệ, mấy kẻ so bì,

Lại nhiều lúc tản mạn **bốn thế kỷ Khai sinh Việt Ngữ**, sách bốn nguyên ngắm, lướt mạng lưới siêu hình dáng mặc khách tao nhân, lại thấy bác học **Trương Vĩnh Ký**, lại thấy văn hào **Huỳnh Tịnh Của** quán triệt cổ kim, không chi thiếu sót.

Cảm tạ muôn trùng Thầy Cả Gioan Trần Công Nghị đã nối kết không gian bằng Đức Tin từ Kẻ Chợ lên phố Kỳ Lừa, xứ Đồng Đăng, lam chướng mơ suối đèo vùng Bắc Mực, Bắc Quang,

Ghi ơn khắp cõi mạng lưới Vietcatholic vượt qua nẻo thời gian đem Lời Chúa từ Cửa Bạng lên vùng Bản Lìm, ngả Nậm Loát, thăm thăm đồi núi vọng âm “**Bất Cô, Trói Cột**”.

Về miền Nam, nghe văng đâu câu hát hện “**Nhà Bè nước chảy chia hai...**” lòng ngậm ngùi nhớ về người con đất Phát Diệm, đọc nhật ký Cha Piô Ngô Phúc Hậu mà tâm động nguồn con,

Xuôi sông Hậu, chợt vọng về lời thá ví “**Ví dầu cầu ván đóng đinh...**” trí miên man vọng tưởng đâu người quê Nam Bộ, qua bút ký Cha Giuse Trần Sĩ Tín để trí còn thảng thốt.

Lên vùng núi cao, đọc lại “**Dân Làng Hồ**” cảm thương P. Dourisboure, mở đường truyền giáo Tây nguyên vạn dặm, sống chết nào chi kể xưa nay,

Xuống miền hạ bạn, tìm vào **Thông Tấn Xã Công Giáo**, nhớ Cha Gioan Trần Công Nghị, tân Phúc âm hóa hoàn vũ bao la, tử sinh vốn coi thường mai mối.

Nhưng nay hồi ơi :

Cát bụi đành thôi về cát bụi
Trời cao cho mặc lấy hình hài.
Mượn vay không khí làm hơi thở,
Gửi gắm ngôn từ qua miệng ai?
Sinh ký hay khi vừa thánh tẩy
Tử quy biết tự thuở đầu thai.
Chết đi là bước vào siêu thoát,
Vui sống nghìn thu giữa Nước Trời.

*

Xin vĩnh biệt Cha Gioan Trần Công Nghị.

Nguyễn Đức Cung

Philadelphia ngày 25-4-2021